

L'octubrisme

«L'independentisme guanyador ha de desemascarar d'una vegada per totes les fal·làcies dels octubristes»

El tercer aniversari del referèndum de l'1-O s'ha vist eclipsat per la lamentable inhabilitació del MH president Quim Torra. Un altre trist espectacle que ens ha regalat la repressió i la injustícia espanyola després de l'inversemblant pols per una simple pancarta. Recordem-ho: Torra és innocent perquè no va desobeir sinó que va obeir tard. Un dia i mig concretament.

Tanmateix hi ha hagut mobilitzacions commemoratives. I és bo que n'hi hagi hagut per recordar el gran embat democràtic que el poble català va mantenir davant la pitjor versió de l'estat espanyol. Ara bé, el que no és tan positiu són alguns dels missatges que els convocants han destil·lat i que es distingeixen per tres elements: l'atac al govern català i als patits independentistes parlamentaris, donar com a totalment vàlid i vinculant el referèndum de l'1-O, i la pèrdua del contacte amb la realitat del país i l'actual moment polític i social. Analitzem alguns exemples destacats:

El CDR del Barcelonès pontificava: "Avui hem sentenciat un govern autonomista i uns partits indepes que fan de vigilants del gueto". La seva convocatòria, que va acabar amb alguns contenidors cremats, va ser seguida per uns pocs centenars de persones. El líder del FNC també avisava que per "1 d'octubre, ni oblit ni perdó per a l'ocupant, però tampoc oblidem ni perdonem aquells que ens varen enganyar!".

I els de Primàries Barcelona: ?Tallem el col·laboracionisme, fem efectiu el mandat del 1r d'octubre!?, tot cridant a manifestar-se davant les seus d'ERC i el PDECat al carrer Calàbria. La seva convocatòria va ser secundada per només una cinquantena d'incondicionals.

Malauradament n'hauríem pogut trobar molts més. Les xarxes socials en van plenes. Aquest odi caïnita que l'independentisme més minoritari i radicalitzat està covant contra el govern legítim de Catalunya -que per si algú ho ha oblidat, està format per independentistes- i contra els partits independentistes majoritaris que han estat recolzats a les urnes per centenars de milers de vots, no pot dur res de bo ni al conjunt del moviment d'alliberament nacional ni a l'èxit del Procés.

Per tant ja és hora de començar a parlar clarament i dir ben alt que l'1-O va ser un gran dia pel nostre país i serà per sempre recordat com una de les fites col·lectives més importants en el llarg camí cap a la República Catalana.

I és cert que les i els independentistes vam votar i vam guanyar. Però aquell referèndum no pot ser considerat com a suficient ni homologable internacionalment per fer efectiu el futur estat català. En primer lloc perquè el 3-O, els mateixos observadors internacionals que va convidar el govern català, van dir que el referèndum no complia els estàndards internacionals per la violència policial i les circumstàncies adverses amb què es va celebrar.

Sobre per què ens cal un altre referèndum vinculant i acceptable per a la comunitat internacional, i com aconseguir-lo, no m'estendré però recomano la lectura dels llibres de Joan Manuel Tresseras, Enric Marín, Jordi Muñoz, Francesc-Marc Álvaro, Carles Mundó o el Tornarem a vèncer de Junqueras i Rovira.

L'independentisme guanyador -és a dir, aquell que és conscient de les limitacions actuals del moviment i que aspira a eixamplar la base per assolir la victòria amb realisme, sensatesa i pragmatisme- ha de desemascarar d'una vegada per totes les fal·làcies dels octubristes, que paradoxalment s'han convertit en una de les principals febleses internes de l'òrbita

independentista.

L'octubrisme que apel·la només a imposar de qualsevol manera i per sobre de tot el mandat de l'1 d'octubre? a partir de percepcions esbiaixades de la realitat, del voluntarisme màgic, de plantejaments prepolítics o directament antipolítics, que resta en lloc de sumar, no pot aportar res constructiu al Procés.

I com que els octubristes -per més que amenacin que "el poble us passarà per sobre" no tenen suport social ni cap full de ruta viable i seriós per oposar-se a l'estat ni aconseguir la independència, dirigeixen les seves energies únicament al desprestigi, l'insult i la persecució mediàtica d'aquells que no comparteixen els seus postulats reduccionistes i destinats al fracàs.

Per això és important que en el camí de la pròxima contesa electoral del 14 de febrer de 2021 l'independentisme seriós combati intel·lectualment amb solvència, serenor, i tranquil·la contundència l'octubrisme.